

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Ἔτεοκλής]: Κάδμου πολὶται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
- [2] ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
- [3] οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ.
- [5] εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
- [6] Ἔτεοκλέης ἂν εἰς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὕμνοϊθ' ὑπ' ἀστῶν φροίμοις πολυρρόθοις
- [8] οἰμῶγ'μασὶν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξήτηριος
- [9] ἐπ'ὼνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
- [10] ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
- [11] ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
- [13] ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον ὥστε συμπρεπές,
- [14] πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔαλει φθῆναί ποτε.
- [16] τέκνοις τε, Γῇ τε μητρὶ, φιλότητι τροφῶ.
- [17] ἡ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
- [18] ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
- [19] ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
- [20] πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἤμαρ εὖ ῥέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηροὺς μένοις
- [23] καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ὥς ὁ μάντις φησὶν, οἱ ὠνῶν βοτήρ,
- [25] ἐν ᾧ σὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστήριους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
- [27] οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
- [29] νυκτὴ γορεῖσθαι κάπιβουλεύσειν πόλει.
- [30] ἀλλ' ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὀρμάσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
- [32] πληροῦτε θωρακεῖα, καὶ πὶ σέλμασιν
- [33] πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
- [34] μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
- [36] σκοποὺς δὲ καὶ γὼ καὶ κατοπτήρας στρατοῦ
- [37] ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶ·
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
- [39] Ἄγγελος: Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
- [40] ἦκω σαφῇ τάκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
- [42] ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος

- [44] καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
- [45] Ἄρη τ', ἔνυώ, καὶ φιλαίματον φόβον
- [46] ὠρκωμότησαν ἥ πόλει κατασκαφᾶς
- [47] θέντες λαπάξιν ἄστυ Καδμείων βίᾱ,
- [48] ἥ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνω·
- [49] μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
- [51] λείβοντες· οἶκτος δ' οὐ τις ἦν διὰ στόμα.
- [52] σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεῖα φλέγων
- [53] ἔπνει, λεόντων ὥς Ἄρη δεδορκότων.
- [54] καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνω χρονίζεται·
- [55] κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὥς πάλω λαχῶν
- [56] ἔκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
- [57] πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκ κρίτους πόλεως
- [58] πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις τάγευσαι τάχος·
- [59] ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
- [60] χωρεῖ, κονίει, πεδίᾱ δ' ἀργηστής ἀφρὸς
- [61] χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πλευμόνων.
- [62] σὺ δ' ὥστε ναὸς κενὸς οἰακὸς στρόφος
- [63] φράξαι πόλιν, πρὶν καταιγίσαι πνοᾶς
- [64] Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
- [65] καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὠκιστος λαβέ·
- [66] κάγω τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

[67] ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεΐα λόγου

[68] εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔση.

[69] [Ἑτεοκλῆς]: ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ καὶ πολιτισοῦχοι θεοί,

[70] Ἄρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενῆς,

[71] μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον

[72] ἐκθαμνίσῃ τε δηάλωτον, Ἐλλάδος

[73] φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφ' ἐστίους·

[74] ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν

[75] ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν·

[76] γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·

[77] πόλις γὰρ εὔπρασσουσα δαίμονας τίει.

Parodos

[78] [Χορός]: θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχη

[79] μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν

[80] ῥεῖ πολὺς ὁδε λεῶς πρόδρομος ἱππότας·

[81] αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',

[82] ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.

[83] ἔτι δὲ γὰρ ἐμᾶς πεδί' ὀπλόκτυπ' ὥττι

[84] χρίμπται βοάν· ποτᾶται, βρέμει δ'

[85] ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

[86] ἰὼ ἰὼ

[87] ἰὼ θεοὶ θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν

- [88] βοᾷ τειχέων ὑπερ ἁλεύσατε.
- [89] ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπῆς
- [90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.
- [91] τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
- [92] θεῶν ἢ θεᾶν;
- [93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω
- [95] βρέτη δαιμόνων;
- [96] ἰὼ μάκαρες εὐεδροί,
- [97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλλομεν
- [98] ἀγάστονοι;
- [100] ἀκού'ετ' ἡοῦκ ἀκού'ετ' ἀσπίδων κτύπον;
- [101] πέπλων καὶ στεφάνων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ
- [102] λιτάν' ἔξομεν;
- [103] κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἔνδς· δορός.
- [104] τί ῥέξεις; προδώσεις, παλαίχθων
- [105] Ἄρης, τὰν τεάν;
- [106] ὦ χρυσοπῆληξ· δαῖμον ἐπιδ' ἐπιδε πόλιν
- [107] ἂν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

Strophe 1

- [109] [Χορός]: θεοὶ πολιάοχοι πάντες ἴτε χθονὸς·
- [110] ἴδετε παρθένων
- [111] ἰκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

[112] κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
 [115] καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
 [116] ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
 [117] πάντως ἄρηξον δαίῳ ἀλῶσιν.
 [120] Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
 [121] κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
 [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἱππίων
 [123] μινύρονται φόνον χαλινοί.
 [124] ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
 [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις
 [126] [Zelee ost]
 [127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

[128] [Χορός]: σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
 [129] ῥυσίπολις γενοῦ,
 [130] Παλλὰς, ὃ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
 [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾷ,
 [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
 [135] σύ τ', Ἄρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
 [136] Κάδμου φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
 [140] καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτῳ,
 [141] ἄλυσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 [142] γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

[143] αὐτοῦσαι πελαζόμεσθα.

[145] καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ

[146] στρατῷ δαίῳ στόνων ἀντίτας.

[147] σύ τ', ὦ Λατογένει||α

[148] κούρα, τόξον εὐτυκάζου.

Strophe 2

[149] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,

[150] ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.

[151] ὦ πότνι' Ἥρα.

[152] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

[153] Ἄρτεμι φίλα,

[155] δοριτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται.

[156] τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;

[157] ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

Antistrophe 2

[158] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,

[158b] ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθαὶς ἔρχεται.

[159] ὦ φίλ' Ἀπολλων.

[160] κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,

[161] παῖ Διός, ὄθεν

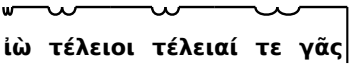
[162] πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχῃ.

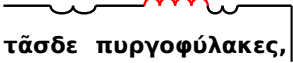
[163] σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὅγκῃ, πρὸ πόλεως

[165] ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου.

Strophe 3

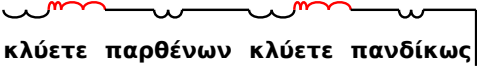
[166] [Χορός]: ἰὼ παναρκεῖς θεοί,

[167] ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς

[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,

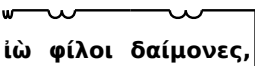
[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

[170] ἑτεροφώνῳ στρατῷ.

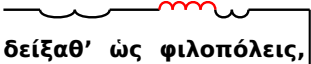
[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως

[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: ἰὼ φίλοι δαίμονες,

[175] λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν,

[176] δείξαθ' ὥς φιλοπόλεις,

[177] μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,

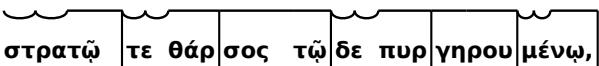
[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε.

[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων

[180] μνήστορες ἐστέ μοι.

[181] [Ἐτεοκλής]: ὑμᾶς ἔρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,

[182] ἧ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,

[183] στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηροῦ μένῳ,

[185] βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν

[186] αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;

- [187] μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
- [188] ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.
- [189] κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὀμιλητὸν θράσος,
- [190] δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
- [191] καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
- [192] θεῖσαι διερροθήσας ἄψυχον κάκην.
- [193] τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλεται,
- [194] αὐτοῖ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορθοῦμεθα.
- [195] τοιαῦτά τ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
- [196] κεῖ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
- [197] ἄνῃρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον,
- [198] ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,
- [199] λευστήρα δὴ μου δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον.
- [200] μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
- [201] τᾶξωθεν· ἐνδον δ' οὐσα μὴ βλάβην τίθει.
- [202] ἤκουσας ἠοὺκ ἤκουσας, ἦ κωφῇ λέγω;
- [203] [Χορός]: ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεις' ἀκούσασα
- [204] τὸν ἀρματοκτυπὸν ὄτοβον ὄτοβον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετᾶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλής]: τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ ς πρῶραν φυγῶν
- [209] πρύμνηθεν ἤρρε μηχανὴν σωτηρίας,

[210] νεῶς | καμού | σης πον | τίω | πρὸς κύ | ματι;

[211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ||χαῖα

[212] βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος

[213] ὅτ' ὀλοᾶς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις.

[214] δὴ τότε ἦρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως

[215] ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

[216] [Ἐτεοκλής]: πύργον | στέγειν | εὐχε | σθε πολέ | μιον | δόρυ.

[217] οὐκοῦν | τάδ' ἔ | σται πρὸς | θεῶν· | ἀλλ' οὖν | θεοὺς

[218] τοὺς τῆς | ἀλού | σης πόλε | ος ἐ | κλείπειν | λόγος.

[219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν

[220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'

[221] ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'

[222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίω.

[223] [Ἐτεοκλής]: μή μοι | θεοὺς | καλοῦ | σα βου | λεύου | κακῶς.

[224] πειθα | ρχία | γάρ ἐ | στι τῆς | εὐπρα | ξίας

[225] μήτηρ, | γυνή | σωτῆ | ρος· ᾧδ' | ἔχει | λόγος.

[226] [Χορός]: ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχύς καθυπερτέρα·

[227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον

[228] κάκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθ' ὁμμάτων

[229] κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.

[230] [Ἐτεοκλής]: ἀνδρῶν | τάδ' ἐ | στί, σφάγι | α καὶ | χρηστή | ρια

[231] θεοῖ | σιν ἔρ | δειν πολε | μίων | πειρω | μένους.

[232] σὸν δ' αὖ | τὸ σι | γᾶν καὶ | μένειν | εἴσω | δόμων.

- [233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
- [234] δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
- [235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
- [236] [Ἑτεοκλής]: οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.
- [237] ἀλλ' ὥς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῆς,
- [238] εὐκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- [239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
- [240] ταρβουσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
- [241] τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.
- [242] [Ἑτεοκλής]: μὴ νυν, ἔάν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
- [243] πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
- [244] τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.
- [245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
- [246] [Ἑτεοκλής]: μὴ νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
- [247] [Χορός]: στένει πόλις γῆθεν, ὥς κυκλουμένων.
- [248] [Ἑτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
- [249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
- [250] [Ἑτεοκλής]: οὐ σίγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
- [251] [Χορός]: ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
- [252] [Ἑτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶς ἀνασχῆση τάδε;
- [253] [Χορός]: θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.
- [254] [Ἑτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς κάμει καὶ πᾶσαν πόλιν.
- [255] [Χορός]: ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

[256] [Ἑτεοκλής]: ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὦπασας γένος.

[257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὦσπερ ἄνδρας ὦν ἄλῳ πόλις.

[258] [Ἑτεοκλής]: παλινστομεῖς αὖθιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

[259] [Χορός]: ἄψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

[260] [Ἑτεοκλής]: αἵτου μένω μοι κοῦφον εἰδοίης τέλος.

[261] [Χορός]: λέγοις ἂν ὥς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

[262] [Ἑτεοκλής]: σίγησον, ὦτάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

[263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

[264] [Ἑτεοκλής]: τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

[265] καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὓς' ἀγαλμάτων,

[266] εὖχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς·

[267] κάμῶν ἀκούσας' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

[268] ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιώνισον,

[269] Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

[270] θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

[271] ἔγῳ δὲ χώρας τοῖς πολισσοῦχοις θεοῖς,

[272] πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,

[273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω

[274] εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,

[275] μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

[276] [ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὥδ' ἐπεύχομαι]

[277] θύσειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐσθήματα,

[278] στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

[279] στέψω | πρὸ ναῶν, πολεμίων | δ' τὰ ἐσθήματα |
[280] τοιαῦτ' | ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως | θεοῖς, |
[281] μὴδ' ἐν ματαίοις | κάγυρίοις | ποιφύγμασιν· |
[282] οὐ γάρ | τι μᾶλλον μὴ φύγῃς | τὸ μόρσιμον. |
[283] ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας | ἐξ ἐμοῖ | σὺν ἐβδόμῳ |
[284] ἀντηρέτας | ἐχθροῖσι τὸν μέγαν | τρόπον |
[285] εἰς ἐπτατειχεῖς | ἐξόδους | τάξω | μολών, |
[286] πρὶν ἀγγέλους | σπερχνούς | τε καὶ ταχυρόθους |
[287] λόγους | ἰκέσθαι καὶ φλέγειν | χρεῖας | ὑπο.

Stasimon

Strophe 1

[288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
[289] γείτονες δὲ καρδίας |
[290] μέριμναι ζωपुरοῦσι τάρβος |
[291] τὸν ἀμφιτειχῇ λεών, |
[292] δράκοντας ὥς τις τέκνων |
[293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας |
[294] πάντρομος πελειάς. |
[295] τοῖ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους |
[296] πανδαμεὶ πανομιλεῖ |
[297] στείχουσιν. τί γένωμαι; |
[298] τοῖ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν |

[299] **ἰάπτουσι πολίταις**
[300] **χερμάδ' ὀκριόεσσαν.**
[301] **παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς**
[302] **θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν**
[303] **Καδμογενῇ ρύεσθε.**

Antistrophe 1

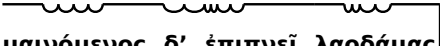
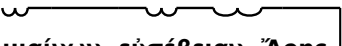
[304] [Χορός]: **ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίης πέδον**
[305] **τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς**
[306] **ἄφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν,**
[307] **ὔδωρ τε Διρκαῖον, εὐτραφέστατον**
[308] **πωμάτων**
[309] **ὄσων ἴησιν Ποσειδᾶν ὁ γαῖόχορ**
[311] **Τηθύος τε παῖδες.**
[312] **πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι**
[313] **θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω**
[314] **πύργων ἀνδρολέτειραν**
[315] **κῆρα, ῥίψοπλον ἄταν,**
[316] **ἐμβαλόντες ἄροισθε**
[317] **κῦδος τοῖσδε πολίταις.**
[318] **καὶ πόλεως ρύτορες ἔστ**
seid
it is
[319] **εὐεδροί τε στάθητ'**
[320] **ὄξυγόις λιταῖσιν.**

Strophe 2

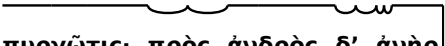

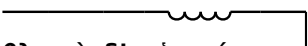
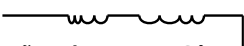
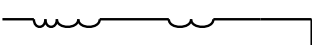

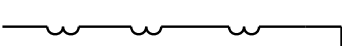

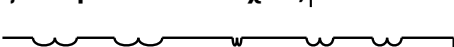
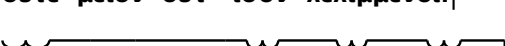
[321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὦδ' ὠγυγίαν|
[322] Αἶδα προΐαψαι, δορὸς ἄγραν|
[323] δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ|
[324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν|
[325] περθομέναν ἀτίμως,|
[326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,|
[327] ἔ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς|
[328] ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρῥηγνυμένων|
[329] φαρέων. βοᾶ|
[330] δ' ἐκκενουμένα πόλιν,|
[331] λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·|
[332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

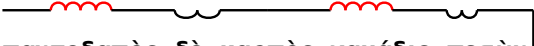
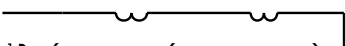

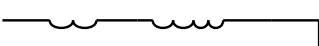

[333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἄρτιτρόποις ὠμοδρόποις|
[334] νομίμων προπάροιθεν διαμεΐψαι|
[335] δωμάτων στυγεράν ὁδόν·|
[336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω|
[337] βέλτερά τῶνδε πράσσειν·|
[338] πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῇ,|
[339] ἔ ἔ, δυστυχῇ τε πράσσει·|
[340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύει,|
[341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῶ

[342] χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·
[343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
[344] μιάινων εὐσέβειαν Ἄρης.

Strophe 3

[345] [Χορός]: κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὀρκάνα
[346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ
[347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·
[348] βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
[349] τῶν ἐπιμαστιδίων
[350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
[351] ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
[352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
[353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
[354] ξύννομον θέλων ἔχειν,
[355] οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.
[356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

Antistrophe 3

[357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσῶν
[358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν
[359] δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
[360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
[361] γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

- [362] ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
- [363] δμῳίδες δὲ καινοπήμονες νέαι.
- [364] τλάμον' εὐνὰν αἰχμάλωτον
- [365] ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὥς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου
- [367] ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὃ τοι κατόπτης, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
- [370] πευθῶ τιν' ἤμῖν, ὧ φίλαι, νέαν φέρει,
- [371] σπουδῇ διώκων πομπίμους χυόας ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
- [373] εἰς ἄρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.
- [374] σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
- [376] ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
- [377] Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσιν
- [378] βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἔῃ περᾶν
- [379] ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
- [380] Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
- [381] μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὥς δράκων βοᾷ.
- [382] θείνει δ' ὄνειδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
- [383] σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία.
- [384] τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους

[385] σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἄσπίδος δ' ἔσω

[386] χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·

[387] ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἄσπίδος τόδε,

[388] φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·

[389] λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,

[390] πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.

[391] τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς

[392] βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἑρῶν,

[393] ἵππος χαλινῶν ὥς κατασθμαίνων μένει,

[394] ὅστις βοῇν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων.

[395] τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν

[396] κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;

[397] [Ἐτεοκλής]: κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐτίν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,

[398] οὐδ' ἐλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·

[399] λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.

[400] καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἄσπίδος

[401] ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,

[402] τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἀνοΐα τινί.

[403] εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσσει,

[404] τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε

[405] γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπῶνυμον,

[406] καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.

[407] ἐγὼ δὲ τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
- [409] μάλ' εὐγενῇ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
- [410] τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπὲρ φρονας λόγους.
- [411] αἰσχυρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
- [413] ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
- [414] Μελάνιπρος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
- [415] Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εἵργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἄμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὥς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματηφόρους
- [420] μόρους ὑπὲρ φίλων
- [421] ὀλομένων ιδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
- [423] Καпанεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
- [424] γίγας ὃδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
- [425] μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
- [429] ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν προσήκασεν·
- [432] ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
- [433] φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὥπλισμένη·
- [434] χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν πρήσω πόλιν.
- [435] τοῖ δὲ φωτὶ πέμπε— τίς ξυστήσεται,
- [436] τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεΐ;
- [437] [Ἐτεοκλής]: καὶ τῷ δὲ κέρδει κέρδος ἄλλο τίκεται.
- [438] τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
- [439] ἢ γλῶσσοι ἀληθείας γίγνεται κατήγορος·
- [440] Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρσκευασμένος,
- [441] θεοὺς ἀτίζων, κάπογυμνάζων στόμα
- [442] χαρᾶ ματαίᾳ θνητὸς ὦν εἰς οὐρανὸν
- [443] πέμπει γεγωναὶ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη·
- [444] πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
- [445] ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον
- [446] μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίου.
- [447] ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεῖ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
- [448] αἶθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
- [449] φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
- [450] Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
- [451] λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθαι,

- [454] πρὶν ἑμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἐδωλίων ὑπερκόπῳ
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐν τεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γὰρ ἔτεό κ' ἔτι τρίτος πάλος
- [459] ἐξ ὑπτίου ἤδη σεν εὐχάλκου κράνους,
- [460] πύλαισι Νηϊστήσι προσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμ' πυκτῆρσιν ἐμβριμωμένους
- [462] δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληροῦμενοι.
- [465] ἐσχημάτισται δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον·
- [466] ἄνθρωπος ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοᾷ δὲ χούτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
- [469] ὥς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλής]: πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τω·
- [473] καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] ὃς οὐτὶ μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,

- [477] ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
- [478] ἢ καὶ δούανδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
- [479] ἔλων λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
- [480] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
- [482] πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὥς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένα φρενί, τῶς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
- [487] Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
- [488] Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
- [489] ἄλλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
- [490] ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
- [491] ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν
- [492] ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
- [493] Τυφῶν' ἰέντα πύρπνοον διὰ στόμα
- [494] λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρρὸς κάσιν·
- [495] ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
- [496] προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
- [498] βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν θυῖας ὥς φόβον βλέπων.
- [499] τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·

- [500] Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλής]: πρῶτον μὲν Ὅγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
- [502] πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
- [503] εἶρξει νεοσσῶν ὥς δράκοντα δύσχιμον.
- [504] Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἶνοπος τόκος,
- [505] ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
- [506] ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρεῖα τύχης,
- [507] οὐτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὄπλων σχέσιν
- [508] μωμητός, Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
- [509] ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
- [511] θεούς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
- [512] Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
- [513] σταδαῖος ἦσται, διὰ χερρὸς βέλος φλέγων.
- [514] κοῦπω τις εἶδε Ζῆνά που νικῶμενον.
- [515] τοιάδε μὲν τοι προσφίλει δαιμόνων.
- [516] πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἤσσω μένων,
- [517] εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη.
- [518] Ὑπερβίῳ τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
- [519] εἰκὸς δὲ πράξειν ἀνδρας ὧδ' ἀντιστάτας,
- [520] σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

[523] δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ

[524] δαροβίοισι θεοῖσιν,

[525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

[526] [Ἄγγελος]: οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,

[527] πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,

[528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·

[529] ὅμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ

[530] σέβειν πεποιθὼς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον,

[531] ἢ μὴν λαπάξιν ἅστυ Καδμείων βίᾱ

[532] Διός· τόδ' αὐδ' ἄμῃ τρὸς ἐξ ὄρεσκόου

[533] βλάστημα καλὸν ἰππῶρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ·

[534] στείχει δ' ἱούλος ἄρτι διὰ παρηίδων,

[535] ὥρας φυοῦσης, τερφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.

[536] ὁ δ' ὠμόν, οὗτι παρθένων ἐπώνυμον,

[537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.

[538] οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·

[539] τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκῇ λάτῳ

[540] σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,

[541] Σφίγγ' ὠμόσιτον προσημεχάνη μένην

[542] γόμφους ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,

[543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,

[544] ὥς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.

[545] ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
- [548] μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
- [549] πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.
- [550] [Ἐτεοκλής]: εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
- [551] αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσασιν·
- [552] ἧ τᾶν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοΐατο.
- [553] ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
- [554] ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὀρᾷ τὸ δράσιμον,
- [555] Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
- [556] ὃς οὐκ ἔασει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
- [557] ἔσω πυλῶν ῥέουσιν ἀλδαίνειν κακά,
- [558] οὐδ' εἰσαμείψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκου
- [559] εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἧ ἔωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
- [561] πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν θελόντων τᾶν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
- [563] [Χορός]: ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυοῦσα
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον λέγοιμ' ἄν ἄνδρα σωφρονέστατον,

[569] ἀλκήν | τ' ἄρι | στον μάν | τιν, Ἄμ | φιάρεω | βίαν·

[570] Ὅμολω | ίσιν | δὲ πρὸς | πύλαις | τεταγ | μένος |

[571] κακοῖ | σι βά | ζει πολ | λὰ τυ | δέως | βίαν·

[572] τὸν ἀν | δροφόν | την, τὸν | πόλεως | ταρα | κτορα,

[573] μέγι | στον Ἄρ | γει τῶν | κακῶν | διδά | σκαλον,

[574] Ἐρι | νύος | κλητῇ | ρα, πρό | σπολον | φόνου,

[575] κακῶν | τ' Ἀδρά | στῳ τῶν | δε βου | λευτή | ριον.

[576] καὶ τὸν | σὸν αὖ | θις προ | σθροῶν | ὁμό | σπορον,

[577] ἔξυ | πτιά | ζων ὅμ | μα, Πολυ | νείκους | βίαν,

[578] δῖς τ' ἐν | τελευ | τῇ τοῦ | νομ' ἐν | δατοῦ | μένος,

[579] καλεῖ. | λέγει | δὲ τοῦτ' | ἔπος | διὰ | στόμα·

[580] ἧ τοῖ | ον ἔρ | γον καὶ | θεοῖ | σι προ | σφιλές,

[581] καλόν | τ' ἀκού | σαι καὶ | λέγειν | μεθυ | στέροις,

[582] πόλιν | πατρώ | αν καὶ | θεοὺς | τοὺς ἐγ | γενεῖς

[583] πορθεῖν, | στράτευμ' | ἐπα | κτὸν ἐμ | βεβλη | κότα;

[584] μητρός | τε πη | γὴν τίς | κατα | σβέσει | δίκη;

[585] πατρίς | τε γαῖ | α σῆς | ὑπὸ | σπουδῆς | δορὶ

[586] ἀλοῦ | σα πῶς | σοι ξύμ | μαχος | γενή | σεται;

[587] ἔγωγε | μὲν δὴ | τήνδε | πιανῶ | χθόνα,

[588] μάντις | κεκευ | θῶς πολε | μίας | ὑπὸ | χθονός.

[589] μαχώ | μεθ', οὐκ | ἄτι | μον ἐλ | πίζω | μόρον.

[590] τοιαῦθ' | ὁ μάν | τις ἀ | σπιδ' | εὐκ | κήλως | ἔχων

[591] πάγχαλ | κον ἡϋ | δα· σῆ | μα δ' οὐκ | ἐπῆν | κύκλω.

[592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

[593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,

[594] ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα.

[595] τούτῳ σοφούς τε καὶ γαθοὺς ἀντηρέτας

[596] πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει.

[597] [Ἐτεοκλής]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς

[598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.

[599] ἐν παντὶ πράγῃ δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς

[600] κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος·

[601] ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.

[602] ἦ γὰρ ξυνεῖσβας πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ

[603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ

[604] ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,

[605] ἦ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὦν

[606] ἐχθροῖς ξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,

[607] ταύτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,

[608] πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.

[609] οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,

[610] σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ,

[611] μέγας προφήτης, ἀνοσίῳσι συμμιγείς

[612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,

[613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,

[614] Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ | μὲν οὖν | σφε μὴ δὲ προ|σβαλεῖν | πύλαις |
- [616] οὐχ ὥς | ἄθυ|μος οὐδὲ λή|ματος | κάκῃ, |
- [617] ἀλλ' οἷ|δεν ὥς | σφε χρὴ | τελευ|τῆσαι | μάχῃ, |
- [618] εἰ καρ|πὸς ἔ|σται θε|σφάτοι|σι Λο|ξίου· |
- [619] φιλεῖ | δὲ σι|γᾶν ἢ | λέγειν | τὰ καί|ρια. |
- [620] ὁμῶς | δ' ἐπ' αὐ|τῷ φῶ|τα, Λα|σθένους | βίαν, |
- [621] ἐχθρό|ξενον | πυλω|ρὸν ἀν|τιτά|ξομεν, |
- [622] γέρον|τα τὸν | νοῦν, σάρ|κα δ' ἡ|βῶσαν | φύει, |
- [623] ποδῶ|κες ὅμ|μα, χεῖ|ρα δ' οὐ | βραδύ|νεται |
- [624] παρ' ἀ|σπίδος | γυμνω|θὲν ἀρ|πάσαι | δόρυ. |
- [625] θεοῦ | δὲ δῶ|ρόν ἐ|στὶν εὐ|τυχεῖν | βροτούς. |
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς |
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὥς πόλις εὐτυχῇ, |
- [628] δορίπωνα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς |
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν |
- [630] Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῶ. |
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἔ|βδομον | δὴ τόνδ' | ἐφ' ἐ|βδόμαις | πύλαις |
- [632] λέξω, | τὸν αὐ|τοῦ σοῦ | κασί|γνητον, | πόλει |
- [633] οἷας | ἀρᾶ|ται καὶ | κατεύ|χεται | τύχας· |
- [634] πύργοις | ἐπεμ|βὰς κά|πικη|ρυχθεὶς | χθονί, |
- [635] ἀλώ|σιμον | παιᾶν' | ἐπε|ξιακ|χάσας, |
- [636] σοὶ ξυμ|φέρε|σθαι καὶ | κτανὼν | θανεῖν | πέλας, |
- [637] ἢ ζῶντ' | ἀτι|μαστῇ|ρα τῶς | ἀνδρῇ|λάτῃν |

- [638] φυγῇ | τὸν αὐτὸν τόνδε | τείσασθαι | τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' | αὐτεῖ καὶ | θεοὺς | γενεθλίους
- [640] καλεῖ | πατρῶας γῆς | ἐποπτήρας | λιτῶν
- [641] τῶν ὧν | γενέσθαι πάγῃ | πολυνείκους | βία.
- [642] ἔχει | δὲ καὶ νοπηγὲς εὐκυκλον | σάκος
- [643] διπλοῦν | τε σῆμα | προσμεμηχανημένον.
- [644] χρυσήλατον | γὰρ ἄνδρα | τευχιστὴν | ἰδεῖν
- [645] ἄγει | γυνή | τις σωφρόνως | ἡγουμένη.
- [646] Δίκη | δ' ἄρ' εἶναι φησιν, | ὥς | τὰ γράμματα
- [647] λέγει | κατάξω δ' ἄνδρα | τόνδε καὶ | πόλιν
- [648] ἔξει | πατρῶων δωμάτων | τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' | ἐκείνων ἐστὶ τὰ ξευρήματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινώθι τίνα | πέμπειν | δοκεῖ.
- [651] ὥς οὐ ποτ' ἄνδρὶ τῷδε | κηρυκευμάτων
- [652] μέμψη, | σὺ δ' αὐτὸς γινώθι ναυκληρεῖν | πόλιν.
- [653] [Ἐτεοκλής]: ὦ θεομανές | τε καὶ | θεῶν | μέγα | στύγος,
- [654] ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπου | γένος.
- [655] ὦμοι, | πατρὸς | δὴ νῦν | ἀραὶ | τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὐτε κλαίειν οὔτ' | ὀδύρεσθαι | πρέπει,
- [657] μὴ καὶ | τεκνωθῇ δυσφορώτερος | γόος.
- [658] ἐπ' οὐ μὲν δὲ | κάρτα, πολυνείκει | λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθα τοῦπίσημ' | ὅποι | τελεῖ,
- [660] εἴ νιν | κατάξω χρυσότευκτα γράμματα

- [661] ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
- [662] εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
- [664] ἀλλ' οὐτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
- [665] οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
- [666] οὔτ' ἐν γενέειου ξυλλογῇ τριχώματος,
- [667] Δίκη προσεΐδε καὶ κατηξιώσατο·
- [668] οὐδ' ἐν πατρώας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
- [669] οἴμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἧ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδῶνυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθὼς εἴμι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μάλλον ἐνδικώτερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
- [675] ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὥς τάχος
- [676] κνημίδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μῆ, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
- [678] ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
- [679] ἀλλ' ἄνδρας Ἀργεῖοισι Καδμείους ἄλις
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
- [683] [Ἑτεοκλῆς]: εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνης ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 [685] κακῶν δὲ καὶ σχρῶν οὐτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπληθῆς
 [687] δορίμαργος ἅτα φερέτω· κακοῦδ'
 [688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
 [689] [Ἑτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 [690] ἴτω κατ' οὐρον κύμα Κωκυτοῦ λαχὸν
 [691] Φοίβω στυγῇ θέν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
 [692] [Χορός]: ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει
 [693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 [694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
 [695] [Ἑτεοκλής]: φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατὴρ τάλαιν' ἀρὰ
 [696] ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
 [697] λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
 [698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλήσῃ
 [699] βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγες οὐκ
 [700] εἴσι δόμων Ἑρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 [701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
 [702] [Ἑτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἤδη πῶς παρημελήμεθα,
 [703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
 [704] τί οὖν ἔτ' ἂν σαῖνοι μὲν ὀλέθριον μόρον;

[705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
 [706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονία μεταλλᾶτος
 [707] ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ
 [708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
 [709] [Ἐτεοκλής]: ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύματα·
 [710] ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνὺπνίων φαντασμάτων
 [711] ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.
 [712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξί, καί περ οὐ στέργων ὅμως.
 [713] [Ἐτεοκλής]: λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
 [714] [Χορός]: μὴ 'λθῆς ὁδοῦς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.
 [715] [Ἐτεοκλής]: τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.
 [716] [Χορός]: νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.
 [717] [Ἐτεοκλής]: οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἕπος.
 [718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτάδε λφον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;
 [719] [Ἐτεοκλής]: θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

Strophe 1

[720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
 [721] θεόν, οὐ θεοῖς ὅμοιαν,
 [722] παναλαθῇ κακόμαντιν
 [723] πατρὸς εὐκταίαν Ἑρινὺν
 [724] τελέσαι τὰς περιθύμους
 [725] κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρονος·

[726] παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας

[730] πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὅποσιν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδαίκτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαῖα κόνις

[737] πῖη μελαμπαγὲς αἶμα φοίνιον,

[738] τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῇ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὠκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἔς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὖτε Λαῖος

[746] βίᾱ, τρὶς εἰπόντος ἐν
 [747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
 [749] θνάσκοντα γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν,

Strophe 3

[750] [Χορός]: κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
 [751] ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
 [752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
 [753] ὅστε ματρὸς ἀγνᾶν
 [754] σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
 [755] ῥίζαν αἱματόεσσαν
 [756] ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
 [757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

[758] [Χορός]: κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κύμ' ἄγει·
 [759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αἰρίζει
 [760] τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμνῳ
 [761] πόλεως καχλάζει.
 [762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
 [763] τείνει, πύργος ἐν εὐρεί.
 [764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
 [765] μὴ πόλις δαμασθῇ.

Strophe 4

[766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἄρᾶν|
[767] βαρεῖαι καταλλαγαί·
[768] τὰ δ' ὅλο' οὐ παρέρχεται·
[769] πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει|
[770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν|
[771] ὄλβος ἄγαν παχυνθείς·

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν|
[773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι|
[774] πολύβατός τ' ἀγῶν βροτῶν,
[775] ὅσον τότ' οἱ δίπουν τίον,
[776] τὰν ἀρπαξάνδραν|
[777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

[778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων|
[779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων|
[780] γάμων, ἐπ' ἅλγει δυσφορῶν|
[781] μαινομένα κραδίᾳ|
[782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
[783] πατροφόνω χερὶ τῶν|
[784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη·

Antistrophe 5

[785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας

[786] ἐφῆ|κεν ἐπὶ|κότους τροφᾶς,

[787] αἰαῖ, |πικρο|γλώσσους ἄράς,

[788] καί σφε σιδαρονόμῳ

[789] διὰ χερί ποτε λαχεῖν

[790] κτήματα· νῦν δὲ τρέω

[791] μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἑρινύς.

[792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ|τε, παῖ|δες μη|τέρων |τεθραμ|μέναι.

[793] πόλις |πέφευ|γεν ἥ|δε δού|λιον |ζυγόν·

[794] πέπτω|κεν ἄν|δρῶν ὁ|βρίμων |κομπά|σματα·

[795] πόλις |δ' ἐν|εὐ|δίᾳ |τε καὶ |κλυδω|νίου

[796] πολλαῖ|σι πλη|γαῖς ἄντ|λον οὐκ |ἐδέ|ξατο.

[797] στέγει |δὲ πύρ|γος, καὶ |πύλας |φερεγ|γύοις

[798] ἐφρα|ξάμε|σθα μονο|μάχοι|σι προ|στάταις·

[799] καλῶς |ἔχει |τὰ πλεῖ|στ', ἐν ἑξ |πυλώ|μασι·

[800] τὰς δ' ἐ|βδόμας |ὁ σε|μνὸς ἐ|βδομα|γέτης

[801] ἄναξ |Ἀπόλ|λων εἵ|λετ', Οἰ|δίπου |γένει

[802] κραίνων |παλαι|ὰς Λα|ΐου |δυσβου|λίας.

[803] [Χορός]: τί δ' ἔ|στι πρᾶγ|μα νεό|κοτον |πόλει |πλέον;

[804] [Ἄγγελος]: πόλις |σέσω|σται· βασι|λέες |δ' ὁμό|σποροι—

[805] [Χορός]: τίνες; |τί δ' εἵ|πας; παρα|φρονῶ |φόβῳ |λόγου.

[806] [Ἄγγελος]: φρονού|σα νῦν |ἄκου|σον· Οἰ|δίπου |τόκοι

[807] [Χορός]: οἷ' γῶ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

[808] [Ἄγγελος]: οὐδ' ἀμφιέκτως μὴν κατεσποδημένοι—

[809] [Χορός]: ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον.

[810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες τεθναῖσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

[811] [Χορός]: οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίρονθ' ἅμα;

[812] οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅγαν.

[813] αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

[814] τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρῦεσθαι πάρα·

[815] πόλιν μὲν εὖ πράσσουσιν, οἱ δ' ἐπιστάται,

[816] δισσῶ στρατηγῶ, διέλαχον σφυρηλάτῳ

[817] Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.

[818] ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,

[819] πατὴρ δ' κατ' εὐχὰς δυσπότης φοροῦμενοι.

[820] [πόλις] σέσωσται· βασιλείῳ δ' ὁμοσπόροιν]

[821] πέπωκεν αἶμά γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

Stasimon

[822] [Χορός]: ὦ μέγαλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι

[823] δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους

[824] τούσδε ῥύεσθε,

[825] πότερον χαίρω κάπολολύξῳ

[826] πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι.

[827] ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας

[830] ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;

[831] οἱ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπὶ νυμῖαν

[832] καὶ πολὺ νεικεῖς

[832b] ὦλοντ' ἄσεβεῖ διανοίῃα.

Strophe 1

[833] [Χορός]: ὦ μέλαινα καὶ τελεῖα γένεος Οἰδίου τ' ἀρά,

[834] κακὸν με καρδίαν τι περιπίτνει κρύος.

[835] ἔτευξα τύμβῳ μέλος

[836] Θυιᾶς αἱματοσταγεῖς

[837] νεκροὺς κλύουσα δυσμόρως

[838] θανόντας· ἧ δύσορ' νις ἄλδε

[839] ξυναυλία δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]: ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπείπεν πατρόθεν εὐκταῖα φάτις.

[842] βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαίου διήρκεσαν.

[843] μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν.

[844] θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

[845] ἰὼ πολύστονοι, τόδ' ἤρ' γάσσασθ

[846] ' ἄπιστον· ἤλθε δ' αἰῆα κτὰ
 Unglaubliches·
 unbelievable·

[847] πῆματ' οὐ λόγῳ.

[848] τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγέλου λόγος.

[849] διπλαῖν μερίμναιν διδύμα νῦν ὁρῶ κακά,

[850] αὐτοφύ|να, δίμο|ρα τέλε|α τάδε|πάθη. τί φῶ;

[852] τί δ' ἄλ|λο γ' ἢ|πόννοι|πόνων|ἐφέ|στιοι;

[854] ἀλλὰ γόνων, ὦ φίλαι, κατ' οὔρον|

[855] ἔρέσ|σετ' ἄμ|φι κρα|τὶ πόμ|πιμον|χεροῖν|

[856] πίτυλον, ὃς αἰ|έν δι' Ἀ|χέροντ' ἄμεί|βεται|

[857] τὰν ἄ|στολον|μελάγ|κροκον|θεω|ρίδα,

[858] τὰν ἀ|στιβῇ|Παιῶ|νι, τὰν ἀνά|λιον|

[860] πάνδοκον εἰς ἀφανῇ τε χέρσον.

[861] ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος|

[862] πικρὸν Ἀν|τιγόνῃ|τ' ἡδ' Ἰ|σμήνῃ,

[863] θρῆνον ἀ|δελφοῖν· οὐκ ἄμ|φιβόλως|

[864] οἶμαί|σφ' ἐρατῶν|ἐκ βαθυ|κόλπων|

[865] στηθέων ἥσιν ἄλγος ἐ|πάξιον.

[866] ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης|

[867] τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐ|ρινύος|

[868] ἰαχεῖν Αἰ|δατ'|

[870] ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλ|πειν.

[871] δυσσαδελ|φόταται|πασῶν|ὀπόσαι|

[872] στρόφον ἐ|σθῆσιν|περιβάλ|λονται,

[873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδείς|

[874] μὴ' κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαί|νειν.

Strophe 2

[875] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
[876] φίλων ἅπιστα καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
[877] δόμους πατρώους ἐλόντες
[878] μέλαιο σὺν αἰχμᾷ.
[879] μέλαιο δῆθ' οἷ μελέους θανάτους
[880] εὖρον το δόμων ἐπὶ λύμῃ.

Antistrophe 2

[881] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δωμαίων
[882] ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
[883] ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε
[885] σὺν σιδάρῳ.
[886] κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
[887] πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

[888] [Χορός]: δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
[889] τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχυνων
[890] τε πλευρωμάτων
[891] [Zelee ost]
[892] αἰαῖ δαιμόνιοι,
[893] αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
[895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
[896] σώμασιν πεπλαγμένους,

[897] ἀναυδάτῳ μένει|
 [898] ἀραΐω τ' ἐκ πατρὸς|
 [899] οὐ διχόφροني πότμῳ.

Antistrophe 3

[900] [Χορός]: διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,|
 [901] στένουσι πύργοι, στένει|
 [902] πέδον φίλανδρον· μένει|
 [903] κτέανα δ' ἐπιγόνους,|
 [904] δι' ὧν αἰνομόροις,|
 [905] δι' ὧν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος. |
 [907] ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάριοι|
 [908] κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν. |
 [909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ |
 [909b] ἀμεμφεία φίλοις, |
 [910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

Strophe 4

[911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν,|
 [912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,|
 [913] τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;|
 [914] τάφων πατρώων λαχαί. |
 [915] ἀχάεις δόμων μάλ' αὐτούς |
 [916] προπέμπει δαΐκτῆρ

[917] γόος αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
 [918] δαῖόφρων, οὐ φιλογαθής,
 [919] ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
 [920] φρενός, ἃ κλαιομένας μου
 [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

Antistrophe 4

[922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
 [923] ὥς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
 [924] ξένων τε πάντων στίχας
 [925] πολυφθόρους ἐν δαί.
 [926] δυσδαίμων σφιν ἃ τεκοῦσα
 [927] πρὸ πασᾶν γυναικῶν
 [928] ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
 [929] παῖδα τὸν αὐτὰς πόσιν αὐτὰ
 [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὦδ'
 [931] ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλλοφόνους
 [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

[933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
 [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
 [935] ἔριδι μαινομένα,
 [936] νεῖκεος ἐν τελευτᾷ.

[937] πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
 [938] ζόα φονορύτῳ
 [939] μέμεικται· κάρτα δ' εἶς' ὄμαιμοι.
 [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
 [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθείς
 [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
 [943] κακὸς δατητὰς Ἴαρης ἀρὰν πατρώων
 [944] τιθεὶς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

[945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλεοι
 [946] διοδότων ἀχθέων·
 [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
 [948] πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
 [949] ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
 [950] πόνοισι γενεάν·
 [951] τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
 [952] Ἄραι τὸν ὀξὺν νόμον, τετραμμένου
 [953] παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
 [954] ἔστακε δ' Ἴαας τροπαῖον ἐν πύλαις,
 [955] ἐν αἷς ἐθεινόντο, καὶ δυοῖν κρατήσας
 [956] ἔληξε δαίμων.
 [957] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

[958] δορὶ δ' ἔθανες

[960] μελεοπαθής.

[962] ἴτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

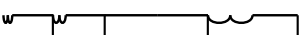
Strophe 6

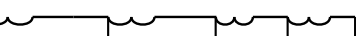
[966] [Ἀντιγόνη]: ἦέ.

[966b] [Ἰσμήνη]: ἦέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γόοισι φρήν.

[968] [Ἰσμήνη]: ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάνδουρτε σύ.

[970] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ξφθισο.

[972] [Ἰσμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾶ δ' ὀρᾶν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τὰδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ἰσμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἐρινύς, ἧ μεγασθενής τις εἶ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἦέ.

[980b] [Ἰσμήνη]: ἦέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]: ξδει|ξεν ἐκ|φυγᾶς|έμοί.

[983] [Ἀντιγόνη]: οὐδ' ἴκεθ' ὥς|κατέ|κτανεν.

[984] [Ισμήνη]: σωθεῖς|δὲ πνεῦμ'|ἀπώ|λεσεν.

[985] [Ἀντιγόνη]: ὤλεσε δῆτ' ἄγαν|

[986] [Ισμήνη]: καὶ τὸν ἐνόσφισεν.

[987] τάλαν|πάθος.

[989] [Ἀντιγόνη]: δύστονα κῆδε' ὁμαίμονα.

[990] [Ισμήνη]: δίυγρα τριπάλτων πημάτων.

[991] [Χορός]: ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[993] μέλαιν' Ἐρινύς, ἥ|μεγα|σθενῆς|τις εἴ.

[994] [Ἀντιγόνη]: σὺ τοί|νιν οἶ|σθα δια|περών—

Epode

[995] [Ισμήνη]: σὺ δ' οὐ|δὲν ὕ|στερος|μαθών—

[996] [Ἀντιγόνη]: ἐπεὶ|κατῆλ|θες ἐς|πόλιν,

[997] [Ισμήνη]: δορός|γε τῷδ'|ἀντη|ρέτας.

[998] [Ἀντιγόνη]: ὅλοα λέγειν.

[999] [Ισμήνη]: ὅλοα δ' ὀρᾶν.

[1000] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ πόνος—

[1001] [Ισμήνη]: ἰὼ κακά—

[1002] [Ἀντιγόνη]: δώμασι καὶ χθονί.

[1003] [Ισμήνη]: πρὸ πάντων δ' έμοί.

[1004] [Ἀντιγόνη]: καὶ τὸ πρόσω γ' έμοί.

[1005] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.

[1006] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάντα πολυπονώτατοι.

[1007] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες ἄτα.

[1008] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

[1009] [Ἰσμήνη]: ἰώ, ὅπου σ τι τιμιώτατον.

[1010] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

[1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρῆ

[1012] δήμου προβούλοις τῇσδε Καδμείας πόλεως.

[1013] ἔτεο κλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός

[1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.

[1015] στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει

[1016] ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ

[1017] τέθνηκεν οὐ περ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.

[1018] οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.

[1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν

[1020] ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,

[1021] ὥς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,

[1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ

[1023] τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται

[1024] θεῶν πατρῶων, οὐς ἀτιμάσας ὅδε

[1025] στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.

[1026] οὕτω πετὴν ὦν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ

[1027] ταφέντ' ἀτίμως τοῦπιτίμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μὴθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρῶματα
- [1029] μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμῶγμασιν,
- [1030] ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Ἀντιγόνη]: ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω.
- [1033] ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἐγὼ σφεθάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
- [1035] θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἅπiston τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχχον, οὗ πεφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγὰρ θέλουσ' ἄκουτι κοινῶναι κακῶν
- [1040] ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
- [1041] τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
- [1043] τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
- [1044] γυνή περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
- [1046] καύτῃ καλύψω, μηδέ τω δόξῃ πάλιν.
- [1047] θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Ἀντιγόνη]: αὐδῶ σὲ μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν'· ἄθαπτος δ' οὐτος οὐ γενήσεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ὄν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἤδη τὰ τοῦδε διατετίμηται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οὐ, πρίν γε χῶραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημίβετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνδὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτῃ θεῶν.

[1058] ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρὴ γόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

[1059b] [Χορός]: φεῦ φεῦ.

[1060] ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἑρινύες, αἴτ' Οἰδιπόδα

[1062] γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

[1065] μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

[1069] τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

[1071] εἴσιν· τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;

[1072] [Ἡμιχόριον Α]: δράτω | τι ^{etwas} πόλις | καὶ μὴ | δράτω |

something

[1073] τοὺς κλαί|οντας | Πολυνεί|κη.

[1074] ἡμεῖς | μὲν ἴμεν | καὶ συν|θάψομεν |

[1075] αἶδε προ|πομποί. | καὶ γὰρ | γενεᾷ |

[1076] κοινὸν | τόδ' ἄχος, | καὶ πόλις | ἄλλως |

[1077] ἄλλοτ' ἐ|παινεῖ | τὰ δίκαι|α.

[1078] [Ἡμιχόριον Β]: ἡμεῖς | δ' ἅμα τῷδ', | ὥσπερ | τε πόλις |

[1079] καὶ τὸ δί|καιον | ξυνεπαι|νεῖ.

[1080] μετὰ γὰρ | μάκαρας | καὶ Διὸς | ἰσχὺν |

[1081] ὅδε Καδ|μείων | ἥρυ|ξε πόλιν |

[1082] μὴ | 'νατρα|πῆναι | μηδ' ἀλ|λοδαπῶ |

[1083] κύματι | φωτῶν |

[1084] κατακλυ|σθῆναι | τὰ μάλι|στα.